

William Marrion Branham

Budbæreren

Men i de dager da den syvende engels røst blir hørt...

Åp 10,7

INNHOOLD

- 1 EN PROFET?
- 5 LØFTET OM EN PROFET
I DE SISTE DAGER
- 9 BEGYNNELSEN
- 12 UNGDOMSÅRENE
- 22 ILDSTØTTEN
- 28 MYSTERIENE ÅPENBART
- 32 HENVISNINGER

Voice Of God Recordings, Inc. er en interdenominell tjeneste som er viet til spredningen av Herren Jesu Kristi Evangelium. Vår bønn er at denne boken vil være til velsignelse for deg og gi deg en bedre forståelse av den sene timen vi lever i.

EN PROFET?

I Bibelen brakte Gud alltid Sitt Budskap til menneskene på jorden gjennom profeten for den tidsalderen. Han talte til Moses gjennom en brennende busk og gav ham oppdraget å føre hebreerne ut av Egypt. Den synlige Ildstøtten og andre tegn ble gitt for å stadfeste hans tjeneste. Johannes døperen brakte et Budskap som forberedte verden for den kommende Messias. Da han døypte Herren Jesus i Jordanelven, stadfestet en Røst fra Himmelen Johannes befaling om å introdusere Guds Lam: "Dette er min elskede Sønn, som Jeg har velbehag i." Flere år senere, hørte man igjen Herrens Røst tale til en profet da Han talte til Paulus gjennom et blendende Lys, og senere gav ham oppdraget å sette menighetene i orden. Gjennom hele det Nye og Gamle Testamentet, har Gud aldri talt til Sitt folk gjennom et denominelt system eller en religiøs organisasjon. Han har alltid talt til folket gjennom én mann: Hans profet. Og Han stadfestet disse profetene med overnaturlige tegn.

Men hva med i dag? Åpenbarer Gud fremdeles Sitt Ord til profetene? Er det fremdeles overnaturlige tegn? Ville Gud sende en profet inn i denne moderne tids verden? Svaret er et helt klart,

"Ja!"

Men hvordan vil vi vite når en profet står frem? Hvordan vil han se ut? Hvordan vil han oppføre seg? Hvilke tegn vil han gi oss? Hvilke Skriftsteder vil han oppfylle?

De gamle tiders profeter var galante Guds menn, og de var ikke redde for å stå imot religiøse organisasjoner. Faktisk ble de nesten alltid kritisert av presteskapet. Elias utfordret de religiøse organisasjonene på hans tid, og spurte dem om Gud ville respektere deres offer, eller hans. De ropte. De profeterte. De kastet seg oppå alteret. De skar seg med kniver. Men Gud hørte dem ikke. Elias så opp mot Himmelen og sa: "La det være kjent denne dag at du er Gud i Israel, og at jeg er din tjener, og at jeg har gjort alle disse tingene på ditt ord." Så kalte han ild ned fra Himmelen. som fortærte offeret. Profeten Mika stod imot Israels konge og hele presteskapet da han irettesatte ypperstepresten Sedekias for å ha profetert en løgn. Ypperstepresten slo ham i ansiktet og kongen kastet ham i fengsel for å ha talt sannheten. Til og med Herren Jesus var så hatet av de religiøse organisasjonene på Hans tid at de korsfestet Ham ved siden av de mest onde forbrytere. Hvis historien gjentok seg, ville en profet være hatet av det moderne denominelle systemet, og han ville blitt stemplet som en vranglærer, falsk profet, eller verre. Men Gud ville stått med Sin tjener.

Hvis det var en profet i denne moderne tid, hvordan ville han blitt tatt imot av den Katolske Kirke? Baptistkirken? Den Lutherske Kirke? Hvilken som helst denominasjon?

Herren Jesus befalte alle som tror på Ham: "*Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale nye tungemål, og de skal ta slanger i hendene. Om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem, og når de legger hendene på syke, skal de bli friske.*" (Markus 16,17-18). Er dette Skriftstedet sant i dag? Hvis det ikke er sant, når ble Herrens Ord opphevet? Gjennom hele Bibelen var profetene i stand til å helbrede syke, kaste ut djevlere og utføre mirakler.

Moses satte messingslangen foran Israels folk for å helbrede dem fra bittene av giftige slanger (4. Mosebok 21,9). Naman, en mektig mann fra Syria, kom til Elisa for å bli helbredet fra spedalskhet (2. Kongebok 5,9). Da en ung mann falt i døden fra det øverste vinduet, omfavnet apostelen Paulus ham og brakte livet tilbake til den døde kroppen (Apostlenes gjerninger 20,10). Vi har bare nedtegnet omkring 3,5 år av Herren Jesu liv, men i løpet av disse få årene, helbredet Han hele tiden syke. Blinde ble gitt synet igjen. Spedalske ble helbredet. Døve mottok hørselen. Lamme gikk. Enhver slags sykdom ble helbredet (Matteus 4,23).

Gud stadfestet også sine profeter på andre måter, foruten helbredelse. Til og med hjertets best bevarte hemmeligheter ble gjort kjent for disse Guds menn. Kong Nebukadnesar hadde en drøm som plaget ham, men han kunne ikke huske hva den handlet om. Profeten Daniel fortalte kongen både drømmen og profetien som fulgte (Daniel 2,28). Ingen ting var skjult fra Salomo da dronningen av Saba kom foran ham. Han var så fylt av Ånden at han fortalte henne spørsmålene hun hadde på hjertet *før* hun stilte dem (1. Kongebok 10,3). Elisa fortalte Israels konge om alle planene til kongen av Syria, til og med ordene som ble sagt på soverommet hans i all hemmelighet (2. Kongebok 6,12).

Gjennom Sine egne handlinger, viste Herren Jesus ofte at denne skjelningens Ånd er Kristi Ånd. Han skjelnet Natanaels natur da Han sa: "Se en Israelitt som det ikke er svik i!" Og Jesus fortsatte med å fortelle Natanael hvor han var da Filip fortalte ham om Messias (Johannes 1,48). Da Natanael så at Jesus kjente hjertet hans, gjenkjente Natanael umiddelbart Ham som Kristus. Første gang Jesus så Peter, fortalte Han ham navnet på faren hans, Jona (Johannes 1,42). Peter gav da

avkall på alt og fulgte Jesus resten av sitt liv. Jesus møtte den samaritanske kvinnen ved brønnen og fortalte henne om hennes tidligere synder. Hennes første ord var: “Herre, jeg ser at du er en profet” (Johannes 4,19). Alle disse tre menneskene hadde forskjellig bakgrunn, men likevel gjenkjente de Jesus umiddelbart da Han framviste skjelningsgaven.

Forsvant denne gaven da Bibelens siste side ble skrevet? Hvis disse miraklene er skrevet så klart og tydelig i Bibelen, hvor er de i dag? En moderne tids profet ville sannelig være stadfestet av mirakler.

Har Gud glemt Sitt folk? Er Han fremdeles i stand til å helbrede syke? Taler Han fremdeles til oss gjennom Sine profeter? Forutså noen av profetene vår tid?

Er det profetier som fremdeles skal gå i oppfyllelse?

LØFTET OM EN PROFET I DE SISTE DAGER

De aller siste ordene som ble skrevet i det Gamle Testamentet gir dette løftet: **“Se, jeg sender profeten Elia til dere før Herrens dag kommer, den store og skremmende. Han skal vende fedrenes hjerter til barna og barnas hjerter til fedrene, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.”** (Mal 4,5-6)

Herrens store og forferdelige dag ligger fremdeles i framtiden, så vi skulle med oppriktighet se etter profeten Elias. I Bibelen, kom ikke profetene til de etablerte religiøse organisasjonene. De kom til noen utvalgte få. Forestill deg at profeten i Malakias 4 kom, og at man gikk glipp av ham. Hva om han er som de gamle tiders profeter, og at bare en håndfull mennesker gjenkjenner ham? Hvis denne profeten skal vende tilbake i de siste dager, hvordan vil vi gjenkjenne ham? Svaret kan klart og tydelig ses i Skriften. Han vil ha en profets natur. Han vil vite hjertenes hemmeligheter. Han vil utføre mirakler. De religiøse organisasjonene vil forsøke å svekke hans troverdighet. Men det vil være noen utvalgte få som vil gjenkjenne ham som den lovede budbæreren til tiden.

Hvordan vil vi vite når Elias kommer tilbake? Hvilke kjennetegn vil han ha, så vi kan gjenkjenne ham?

Elias var en villmarkens mann. Store tegn og under fulgte tjenesten hans. Han forkynte mot ondskapen på hans tid. Spesielt forkynte han mot dronning Jesabels umoral. Da Elias ble tatt opp til Himmelen

i en ildvogn, falt ånden hans på Elisa. Hans tjeneste ble da kjennetegnet av store tegn og under, og Elisa forkynte også mot syndene i verden. Begge profeter stod alene mot de religiøse organisasjonene på den tiden. Hundrevis av år senere, vendte den samme ånden tilbake til jorden i Johannes døperen. Profeten Malakias forutså at Elias ville vende tilbake for å introdusere Herren: *“Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei for meg...”* (Malakias 3,1). Johannes døperen fulgte samme mønster siden han makte til omvendelse blant Guds barn. Lik Elias, forkynte han mot kongen og de moderne religiøse organisasjonene. Herren Jesus bekreftet at Johannes døperen var profeten i Malakias 3 i Matteus evangelium (11,10): *“Det er om ham det står skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg.”* Lukas 1,17 sier at Elias ånd ville være i Johannes døperen: *“Han skal gå i forveien for Herren med samme ånd og kraft som Elia, for å vende fedrenes hjerter til barna.”* Men merk deg at den andre delen av Malakias 4 fremdeles måtte gå i oppfyllelse: *“...og barnas hjerter til fedrene, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.”* Den delen av Skriften vil gå i oppfyllelse før Kristi Andre Komme.

To tusen år etter Johannes døperen er det igjen tid for at Elias ånd skal vende tilbake til jorden.

Den dagen har kommet! I vår tid har vi sett Elias ånd vende tilbake. Han stod imot det moderne denominelle systemet. Han stod imot syndene i verden. Han viste utallige tegn og under. Han forkynte Bibelen ord-for-ord fra 1. Mosebok til Åpenbaringen. Profeten fra Malakias 4 kom som lovet, og han brakte et Budskap fra den Allmektige Guds Trone. Denne profetens navn er **William Marrion Branham**. Vi kaller ham “broder Branham”.

“William Branham, som jeg elsker og tror var en Guds profet.” Oral Roberts, verdenskjent evangelist og grunnlegger av Oral Roberts University.

“William Branham kom vår vei som en Guds profet, og viste oss i det tyvende århundre nøyaktig de samme tingene som ble vist oss i Evangeliene ... Gud har besøkt Sitt folk, for en stor profet har blitt oppreist iblant oss.” Dr. T.L. Osborn, evangelist i Pinsebevegelsen og en respektert forfatter.

“Før han ba for en person, ville han gi nøyaktige detaljer vedrørende personens lidelser, og også detaljer om livene deres – deres hjemby, aktiviteter, gjerninger – til og med langt tilbake i deres barndom. Branham gjorde aldri en feil med kunnskapsordet i alle de år jeg var sammen med ham. Det omfatter, i mitt tilfelle, tusenvis av tilfeller.” Ern Baxter, evangelist, manager for Branham-kampanjene i syv år, og en av de første lederne av the British New Church Movement.

Ikke siden Herren Jesus Kristus gikk på jorden har en mann påvirket verden på en slik gjennomgripende måte. Fra en ydmyk begynnelse i en en-roms hytte i Kentuckys åser, til Amarillo, Texas, hvor Herren tok ham Hjem, var livet hans hele veien gjennom fulgt av overnaturlige hendelser. Etter Herrens Engels befaling i 1946, tente broder Branhams tjeneste en gnist som satte fyr på en stor helbredelsesvekkelse som gikk over hele Amerika og verden rundt. Til denne dag, blir han anerkjent av kristne historikere som “far” og “leder” av helbredelsesvekkelsen som forvandlet Pinsemenigheten på 50-tallet og som deretter gav utslag i den karismatiske bevegelsen, som i dag har hatt innflytelse på nesten enhver protestantisk denominasjon. Likevel, tro til mønsteret, forkaster denominasjonene hans lære og forneker hans tjeneste.

Hvor han enn dro, beviste Gud at broder Branham er profeten til denne generasjon. Lik Job, snakket Gud til ham i en virvelvind. Lik Moses, ble Ildstøtten sett mens Den ledet ham. Lik Mika, ble han kritisert av presteskabet. Lik Elias, var han en villmarkens mann. Lik Jeremias, ble han utsendt av en Engel. Lik Daniel, så han visjoner av framtiden. Lik Herren Jesus, kjente han hjertenes hemmeligheter. Og lik Paulus, helbredet han syke.

Herren har igjen besøkt Sitt folk gjennom en profet. I historiens mørkeste tid, hvor moralen har sunket til dybder man aldri før har sett og hvor masseødeleggelsesvåpen truer i horisonten, ble en ydmyk mann sendt fra Guds nærvær for å kalle en døende rase til omvendelse.

Den elskede disippel, Johannes, skrev dette om Herren Jesus:

Men også mye annet har Jesus gjort. Skulle det skrives ned, hver enkelt ting, tror jeg ikke hele verden ville romme alle de bøker som da måtte skrives. Amen. (Johannes 21,25)

Det samme kan bli sagt om broder Branhams liv. Det finnes mer enn 1200 taler spilt inn på bånd, med tusenvis av historier om livet til denne galante mannen. Fremdeles hører vi stadig nye vitnesbyrd om hans påvirkning på livene til millioner av mennesker. Denne boken kan ikke en gang skrape i overflaten på den innvirkningen denne Guds mann hadde på verden.

BEGYNNELSEN

“Da jeg ble født i en liten Kentucky tømmerhytte der oppe, kom Herrens Engel inn gjennom vinduet og stod der. Det var en Ildstøtte.”

Morgenrøden var i ferd med å bryte gjennom mørket over den kjølige april-himmelen. Det enkle trevinduet ble slått opp for å slippe morgenlyset inn i den vesle ett-roms hytten. En rødstrupe som satt ved siden av vinduet syntes å være spesielt opprømt denne morgenen og sang av sine fulle lungers kraft. Inne i hytta, la en ung Charles Branham hendene sine i lommene på sine helt nye selebukser og så ned på sin 15 år gamle kone. “Vi vil gi ham navnet William”, sa faren.

Inn gjennom vinduet kom et overnaturlig Lys. Lyset beveget seg gjennom rommet og ble hengende over senga hvor babyen nettopp hadde blitt født. Dette var det samme Lyset som brakte hebreerbarna ut av Egypt. Det var det samme Lyset som møtte Paulus på hans vei til Damaskus. Og Det ville nå lede denne vesle babyen til å kalle en Kristi Brud ut av verden. Lyset var ingen andre enn Herrens Engel, Ildstøtten; og Den hadde igjen kommet til syne for mennesker.

Og der inne, i denne vesle tømmerhytta, den morgenen, 6. april, da jordmora åpnet vinduet så lyset kunne skinne inn så mamma og pappa kunne se hvordan jeg så ut. Da kom et lys omtrent på størrelse med en pute virvlende inn gjennom vinduet. Det sirklet omkring der jeg var, og beveget seg ned på sengen. Mange av fjellfolka stod der. De gråt.

William Branhams fødested, Burkesville, KY.

Det ydmyke hjemmet lå i åsene i det sørlige Kentucky, nær den lille landsbyen Burkesville. Datoen var 6. april 1909. Babyen var den første av ti barn som ville bli født til Charles og Ella Branham.

Det var ikke lenge før Herrens Engel ville besøke unge William Branham igjen.

Da han var et barn, talte Engelen til ham for første gang, og sa at han ville bo i nærheten av en by som het New Albany. Han sprang inn i huset og fortalte hva som nettopp hadde skjedd til sin mor. Som en hvilken som helst annen mor, tenkte hun ikke så mye på historien, og fikk ham i seng for å roe de unge nervene hans. To år senere, flyttet familien hans til Jeffersonville, Indiana, bare noen få kilometer fra den sørlige Indiana-byen, New Albany.

Engelen talte igjen til den unge profeten noen få år senere. Det var en stille dag i september, og den varme sola skinte gjennom de fargesprakende høstløvene. Den unge karen haltet der han bar to bøtter med vann nedover stien. Blader fra en maiskolbe var surret fast under den såre tåen hans for å holde støv og skitt unna.

Han satte seg ned for å hvile under skyggen av et høyt poppeltre. Tårene rant fra øynene hans som han gråt over sin uheldige situasjon: Vennene hans hadde det gøy ved det lokale fiskevannet, og han var igjen og bar vann for faren sin. Plutselig begynte en vind å virvle i treet over ham. Han tørket tårene fra øynene sine og reiste seg opp. Han hørte lyden av blader som blåste i vinden...men det var ikke noen vind. Han så opp, og omtrent halvveis oppe i poppeltreet, var det noe som raslet i de tørre bladene.

Plutselig talte en Røst: “Ikke drikk eller røk eller besmitt kroppen din på noen måte, det er et arbeid du skal gjøre når du blir eldre.” Den vettskremte syv år gamle gutten slapp bøttene sine og løp til sin mor.

Lik profeten Samuel, hadde Gud igjen talt til et barn.

Noen få uker senere, lekte han med klinkekuler med lillebroren sin. En underlig følelse kom over ham. Han så ut over Ohioelven og så en vakker bro. Seksten menn falt i sin død som broen krysset elven. Den unge profeten hadde sett sin første visjon. Han fortalte det til sin mor, og hun skrev fortellingen hans ned. Flere år senere, falt 16 menn i sin død mens Second Street Bridge i Louisville, Kentucky ble bygget over Ohioelven.

**Herren viste ham visjoner om
framtiden. Og lik profetene før ham,
sviktet visjonene aldri.**

UNGDOMSÅRENE

Gjennom hele sitt liv, lengtet broder Branham etter å være i villmarken. Da han var 18 år gammel, forlot han Indiana og dro til de bratte fjellene i vest. Oppholdet hans i Arizona varte ikke lenge før han ble tvunget til å dra tilbake.

En dag bestemte jeg meg for at jeg hadde funnet en måte å bli kvitt dette kallet. Jeg skulle dra vestover for å jobbe på en ranch. Venn, Gud er like stor der ute som Han er på noe annet sted. Må du dra nytte av min erfaring. Når Han kaller på deg, svar Ham.

En september morgen i året 1927 fortalte jeg mor at jeg skulle dra på en campingtur til Tunnel Mill, som er omtrent fjorten miles fra Jeffersonville, hvor vi bodde på den tiden. Jeg hadde allerede planlagt en tur til Arizona med noen venner. Da mor hørte fra meg igjen, var jeg ikke i Tunnel Mill, men i Phoenix, Arizona, på flukt fra Kjærlighetens Gud. Ranch-livet var veldig godt for en tid, men det ble snart kjedelig som hvilken som helst annen nytelse i verden. Men la meg få si her, pris Gud, at opplevelsen med Jesus blir herligere og herligere hele tiden og blir aldri gammel. Jesus gir fullkommen fred og trøst, alltid.

Mange ganger har jeg hørt vinden blåse gjennom de høye furuene. Det virket som om jeg kunne høre Hans røst kalle langt ute i skogen, og si: "Adam, hvor er du?" Stjernene syntes å være så nærme at du kunne plukke dem med hendene dine. Gud syntes å være så nær.

En ting med dette landet er veiene i ørkenen. Hvis du noen gang skulle havne utenfor veien, er det så lett å gå seg vill. Så mange ganger ser turister små ørkenblomster og går av hovedveien for å plukke dem. De vandrer avgårde ut i ørkenen og

går seg vill og dør noen ganger av tørst. Slik er det på den kristne vei – Gud har en hovedvei. Han taler om den i Jesaja det 35te kapittel. Den kalles "Hellighetens hovedvei." Mange ganger trekker små nytelser i verden deg bort fra hovedveien. Da har du mistet din opplevelse med Gud. I ørkenen når du har gått deg vill viser noen ganger et synsbedrag seg. For folk som holder på å dø av tørst vil synsbedraget være en elv eller et vann. Mange ganger løper folk etter dem og faller i dem bare for å finne ut at de kun bader i het sand. Noen ganger viser Djevelen deg noe som han sier er fornøylig. Det er bare et synsbedrag, det er noe som ikke er virkelig. Hvis du lytter vil du oppdage at det bare hoper seg opp bedrøvelser i ditt sinn. Ikke hør på ham kjære leser. Tro Jesus som gir levende vann for dem som hungrer og tørster.

En dag fikk jeg et brev hjemmefra som fortalte meg at en av mine brødre var veldig syk. Det var Edward, han etter meg. Selvsagt tenkte jeg at det ikke var alvorlig, så jeg trodde han ville bli bra. Men en kveld noen få dager senere, da jeg kom fra byen, mens jeg gikk gjennom messa på ranchen, så jeg et papir på bordet. Jeg tok det opp. Det stod: "Bill, kom ut til nordre beitemark. Veldig viktig." Etter at jeg hadde lest beskjeden gikk en venn og jeg ut til beitemarken. Den første personen jeg møtte var en gammel Lone Star ranger som jobbet på ranchen. Hans navn var Durfy, men vi kalte ham "Pop". Han hadde et trist uttrykk i ansiktet da han sa: "Billie-gutt, jeg har dårlige nyheter til deg." På det tidspunktet kom formannen gående bort. De fortalte meg at et telegram akkurat hadde kommet, som fortalte om min brors død.

Kjære venn, i et øyeblikk kunne jeg ikke bevege meg. Det var det første dødsfallet i vår familie.

Men jeg ønsker å si at den første tingen jeg tenkte på var om han var forberedt på å dø. Som jeg snudde meg og så utover den gule prærien, rant tårer nedover kinnene mine. Jeg husket tilbake på hvordan vi hadde kjempet sammen da vi var små gutter og hvor hardt det hadde vært for oss.

Vi gikk på skolen med knapt nok å spise. Tærne var ute av skoene våre og vi måtte ha på oss gamle frakker kneppet igjen i halsen fordi vi ikke hadde skjorter på. Jeg husket også godt en dag da mor hadde noe popkorn i et lite spann til lunsjen vår. Vi spiste ikke med resten av barna. Vi hadde ikke råd til den typen mat de hadde. Vi pleide alltid snike oss over åsen og spise. Jeg husker at den dagen vi hadde popkorn syntes vi det var en virkelig fryd. Så for å være sikker på at jeg fikk min del av det gikk jeg ut før middag og tok en god håndfull før broren min fikk sin del.

Der jeg stod og så på den sol-tørkede prærien tenkte jeg på alle disse tingene og undret på om Gud hadde tatt ham til et bedre sted. Da kalte Gud på meg igjen, men som vanlig prøvde jeg å kjempe det bort.

Jeg gjorde meg klar til å komme hjem til begravelsen. Da pastor McKinny fra Port Fulton Kirke, en mann som er akkurat som en far for meg, forkynnte i begravelsen hans, nevnte han at: "Det er kanskje noen her som ikke kjenner Gud, hvis det er, ta imot Ham nå." Åh, som jeg klamret meg til setet mitt, Gud arbeidet med meg igjen. Kjære leser, når Han kaller, svar Ham.

Jeg vil aldri glemme hvordan stakkars gamle far og mor gråt etter begravelsen. Jeg ønsket å dra tilbake vestover, men mor tryglet meg så innstendig om å bli at jeg til slutt gikk med på å bli hvis jeg kunne finne arbeid. Jeg fikk snart en jobb hos Public Service Company i Indiana.

Omtrent to år senere mens jeg testet måleapparater i måleapparatverkstedet ved Gas Works i New Albany, ble jeg overrumplet av gass og led av det i ukevis. Jeg gikk til alle leger jeg kjente. Jeg fikk ingen lindring. Jeg led av sur mage, forårsaket av gassens virkninger. Det ble hele tiden verre. Jeg ble tatt til spesialister i Louisville, Kentucky. Til slutt sa de at det var blindtarmen min og sa at jeg måtte ta en operasjon. Jeg kunne ikke tro det, for jeg hadde aldri hatt en smerte i siden min. Legene sa at de ikke kunne gjøre mer for meg før jeg tok en operasjon. Til slutt gikk jeg med på å få det gjort, men insisterte på at de brukte lokalbedøvelse så jeg kunne følge med på operasjonen.

Åh, jeg ønsket at noen som kjente Gud kunne stå ved siden av meg. Jeg trodde på bønn men kunne ikke be. Så forkynneren fra First Baptist Church ble med meg til operasjonsrommet.

Da de tok meg fra bordet til sengen min følte jeg at jeg ble svakere og svakere hele tiden. Hjertet mitt slo knapt. Jeg følte Døden over meg. Pusten min ble stadig

kortere. Jeg visste at jeg hadde kommet til min veis ende. Åh, venn, vent til du kommer dit en gang, da vil du tenke på mange ting som du har gjort. Jeg visste at jeg aldri hadde røket, drukket eller hatt urene vaner, men jeg visste at jeg ikke var klar til å møte min Gud.

Min venn, hvis du bare er et kaldt formelt kirkemedlem, vil du vite det når du når enden, at du ikke er klar. Så hvis det er alt du vet om min

Gud, ber jeg deg her og nå om å gå ned på dine knær og be Jesus om å gi deg denne opplevelsen av å bli født på ny, som Han fortalte Nikodemus om i Johannes kapittel 3, og åh, hvor glødens klokker vil ringe. Pris Hans Navn.

Det begynte å bli mørkere i sykehusrommet, som om det var i en stor skog. Jeg kunne høre vinden blåse gjennom bladene, selv om de syntes å være langt borte i skogen. Du har antagelig hørt et vindpust blåse i bladene, som kommer nærmere og nærmere deg. Jeg tenkte: "Vel, dette er døden som kommer for å ta meg." Åh! Min sjel skulle møte Gud, jeg prøvde å be, men kunne ikke.

Vinden kom nærmere, høyere og høyere. Bladene raslet og på et øyeblikk var jeg borte.

Det virket da som om jeg var tilbake igjen som en liten barføtt gutt, stående på den landeveien under det samme treet. Jeg hørte den samme Røsten som sa: "Aldri drikk eller røk." Og bladene jeg hørte var de samme som blåste i det treet den dagen.

Men denne gangen sa Røsten: "Jeg kalte deg og du ville ikke gå." Den lød for tredje gang.

Da sa jeg: "Herre, hvis det er Deg, la meg dra tilbake til jorden igjen og jeg vil forkynne Ditt Evangelium fra hustakene og gatehjørnene. Jeg vil fortelle alle om det!"

Da denne visjonen hadde passert, oppdaget jeg at jeg aldri hadde følt meg bedre. Kirurgen min var fremdeles i bygningen. Han kom og så på meg og var overrasket. Han så ut som om han trodde at jeg skulle være død, så sa han: "Jeg er ikke en mann som går i kirken, min praksis er så omfattende, men jeg vet at Gud har besøkt denne gutten." Hvorfor han sa det, vet jeg ikke. Ingen hadde sagt noe om det. Hadde jeg visst da det jeg vet nå, ville jeg ha reist meg fra den sengen og ropt lovprisninger til Hans Navn.

Etter noen få dager fikk jeg lov til å dra hjem igjen, men jeg var fremdeles syk og var nødt til å gå med briller for øynene mine på grunn av linsefeil. Hodet mitt ristet når jeg så på noe i et øyeblikk.

Jeg begynte å søke for å finne Gud. Jeg dro fra kirke til kirke og prøvde å finne et sted hvor det var et gammeldags alterkall. Den triste delen var at jeg ikke fant noen.

Jeg sa at hvis jeg noen gang skulle bli en kristen, ville jeg virkelig være en. En forkynner som hørte meg komme med den uttalelsen sa: "Nå, Billy-gutt, du er på vei ut i fanatisme." Jeg sa at hvis jeg noen gang fikk religion så ønsket jeg å føle det når den kom, akkurat slik disiplene gjorde.

Åh, pris Hans Navn. Jeg fikk religion senere, og jeg har den fremdeles, og ved Hans hjelp vil jeg alltid beholde den.

En natt ble jeg så sulten etter Gud og en ekte opplevelse at jeg gikk ut til det gamle uthuset bak huset og prøvde å be. Jeg visste ikke da hvordan man ba så jeg bare begynte å snakke til Ham slik jeg ville med hvem som helst. Helt plutselig kom det et lys inn i uthuset og det dannet et kors, og Røsten fra korset talte til meg på et språk jeg ikke kunne forstå. Så gikk det bort. Jeg var trollbundet. Da jeg kom til meg selv igjen, ba jeg: "Herre, hvis det er Deg, vær så snill å kom og tal til meg igjen." Jeg hadde lest Bibelen min siden jeg kom hjem igjen fra sykehuset, og jeg hadde lest i 1. Johannesbrev 4: "Elskede, tro ikke alle ånder, men prøv dem om de er av Gud."

Jeg visste at en ånd hadde vist seg for meg, og som jeg ba kom den til syne igjen. Så syntes det for meg som om tusen pund hadde blitt løftet fra min sjel. Jeg spratt opp og løp til huset, og det virket som om jeg løp i løse luften.

Mor spurte: "Bill, hva har skjedd med deg?" Jeg svarte: "Jeg vet ikke men jeg føler meg virkelig bra og lett til sinns." Jeg kunne ikke forbli i huset lenger. Jeg måtte komme meg ut og løpe.

Jeg visste da at dersom Gud ønsket at jeg skulle forkynne, så ville Han helbrede meg. Så jeg dro til en menighet som trodde på salving med olje og jeg ble helbredet umiddelbart. Jeg så da at disiplene hadde noe som de fleste forkynnere ikke har i dag. Disiplene ble døpt i den Hellige Ånd og kunne så helbrede de syke og gjøre mektige mirakler i Hans Navn. Så jeg begynte å be om dåpen i den Hellige Ånd og fikk den.

En dag omtrent seks måneder senere, gav Gud meg mitt hjertes begjær. Han talte til meg i et veldig lys og sa at jeg skulle gå og forkynne og be for syke og Han ville helbrede dem uansett hvilken sykdom de hadde. Jeg begynte å forkynne og gjøre det Han ba meg om å gjøre. Åh, venn, jeg kan ikke begynne å fortelle alt som har skjedd: Blindes øyne ble åpnet. Lamme gikk. Kreft har blitt helbredet og alle slags mirakler har blitt gjort.

En dag ved foten av Spring Street, Jeffersonville, Indiana, etter en to- ukers vekkelse, døpte jeg 130

mennesker. Det var en het dag i august og det var omtrent tre tusen mennesker til stede. Jeg skulle til å døpe den 17. personen da jeg helt plutselig hørte den stille, rolige Røsten igjen og den sa: "Se opp." Himmelen var som messing på den hete august-dagen. Vi hadde ikke hatt noe regn på omtrent tre uker. Jeg hørte Røsten igjen, og så sa den igjen for tredje gang: "Se opp."

Jeg så opp og fra himmelen kom det en stor, klar stjerne som jeg hadde sett mange ganger før, men som jeg ikke har fortalt deg om. Mange ganger har jeg fortalt folk om hvordan den kom til syne, men de har bare ledd og sagt: "Bill, du bare innbiller deg det. Eller kanskje du drømte." Men pris Gud, denne gangen hadde Han gjort Seg Selv synlig for alle, for den kom så nær meg at jeg ikke en gang kunne snakke. Etter at noen få sekunder hadde gått ropte jeg og mange mennesker så opp og så stjernen rett over meg. Noen besvimte mens andre ropte og andre løp avsted. Så dro stjernen tilbake inn i himmelen, og stedet som den forlot var omtrent femten fot i kvadrat, og dette stedet var i stadig bevegelse og virvlet som om bølger rullet over. På dette stedet hadde en liten hvit sky dannet seg, og stjernen ble tatt opp i denne lille skyen.

Lik Johannes døperen, ble profeten stadfestet i dåpens vann.

Visjonene fortsatte. Han ble fortalt av sine forkynnerkollegaer at visjonene hans ikke var fra Gud. Han ble fortalt at han var besatt av en ond ånd. Dette plaget ham veldig. Byrden ble for stor å bære, så han dro ut i villmarken for å finne Guds Vilje. Han var så bestemt at han lovet at han ikke ville komme tilbake uten et svar. Det var der, i en gammel fangsthytte, at Herrens Engel gav ham hans befaling. Blant annet fortalte Engelen ham dette: "Hvis du får folk til å tro deg

og du er oppriktig når du ber, skal ingen ting stå imot dine bønner, ikke en gang kreft.”

All tvil var borte. Han hadde nå en befaling og gikk frimodig fram. Helbredelsesvekkelsen hadde begynt.

Hundrevis av tusener besøkte Branhams møtekampanjer. Tusener ble helbredet i Herren Jesu Kristi Navn. Andre evangelister som for eksempel Oral Roberts, T.L. Osborn og A.A. Allen fulgte snart broder Branham og begynte med sine egne helbredelseskampanjer. Herren lot Sine velsignelser regne ned som aldri før. Jesu Kristi helbredende hånd hadde igjen berørt Hans folk.

“Jeg har ofte grått av glede over Guds nye gave til menigheten, vår elskede broder, William Branham, med sin underbare helbredelsesgave. Dette er et tilfelle hvor Gud gjør langt mer enn vi kan be om eller forestille oss (Efeserne 3,20), for jeg har aldri sett eller lest om noe som kan måle seg med William Branhams helbredelsestjeneste.”

Rev. F.F. Bosworth, verdenskjent evangelist og en av grunnleggerne av denomenasjonen Assemblies Of God og den moderne Pinsebevegelsen.

“I ett tilfelle, så vi på mens han snakket med en mann som lå på en feltseng. Først var det ikke noe tegn på et intelligent svar fra mannen. En forklaring kom da fra kona som stod ved siden av, at mannen ikke bare holdt på å dø av kreft, men var døv og kunne ikke høre hva som ble sagt.

Broder Branham sa da at det var nødvendig at mannen fikk hørselen tilbake så han kunne instruere ham vedrørende helbredelsen av kreften hans. Det var et øyeblikks bønn. Plutselig kunne mannen høre! Store, svære tårer rant nedover kinnene på denne mannen,

hvis ansikt hadde vært så uttrykksløst hele kvelden. Han lyttet med stor interesse mens han ble fortalt om sin utfrielse fra kreft.”

Rev. Gordon Lindsay, respektert forfatter, forkynner og grunnlegger av Christ For The Nations Institute.

“Broder Branham sa: ‘Kongressmannen er helbredet.’ Hjertet mitt hoppet. Jeg tok et steg ut og tok imot Herren som min Helbreder. Jeg la krykkene mine til side... og bunnen på Himmelen falt ut!”

William D. Upshaw, amerikansk kongressmedlem (1919-1927), presidentkandidat i 1932. Som barn falt han, brakk ryggen og ble lammet fra livet og ned. Han var 84 da han ble fullstendig helbredet av broder Branhams bønn, etter å ha vært lam i 66 år. Han hadde aldri bruk for rullestol eller krykker i resten av sitt liv.

“Jeg hadde ligget på ryggen i åtte år og ni måneder med tuberkulose, og legene hadde gitt meg opp. Jeg veide knapt tjuetre kilo og det virket som at alt håp var borte. Så kom pastor WM Branham fra Jeffersonville, Indiana, ved en visjon han hadde sett av et lam som hadde blitt fanget i villmarken og som ropte ‘Milltown’, som er hvor jeg bor. Broder Branham hadde aldri vært her eller kjent noen herfra. Da han kom inn, la han hendene på meg og ba, og nevnte vår kjære Herre Jesu Navn over meg. Noe syntes å gripe tak i meg og plutselig var jeg oppe og takket Gud for Hans kraft til å helbrede. Jeg er nå pianisten i baptistkirken her.”

Georgia Carter, Milltown, Indiana, ble helbredet av dødelig tuberkulose i 1940, og led aldri av den sykdommen en eneste dag i sitt liv etter det. Hun representerer titusener av mennesker som har blitt helbredet gjennom hans tjeneste og som fremdeles blir helbredet i dag.

ILDSTØTTEN

Broder Branham beskriver ofte en Ildstøtte som stadfestet hans tjeneste. Den var tilstede ved hans fødsel, ble sett av tusener på Ohioelvns bredd, og syntes å følge ham overalt hvor han dro. Det var i 1950 at Herren gav både troende og vantro et ufeilbarlig bevis på at denne Ildstøtten var med profeten.

Kvelden var ladet med uenigheter i Sam Houston Coliseum. Broder Branham ledet en helbredelsesvekkelse som gikk over hele landet. Herren Jesu velsignelser strømmet ned som regn på de åndelige hveteåkrene. Men de store tegn og under kom ikke uten kritikk. Som alltid, reiste fienden opp en

motstander. De to kreftene møttes i Houston, Texas, og Herrens Engel kom Selv ned for å utkjempe slaget.

Tusener var allerede til stede for å bevitne de utallige miraklene som fulgte denne Guds mann. En dag tidligere, hadde en gruppe lokale forkynnere utfordret profeten til en debatt om Guddommelig helbredelse, men utfordringen ble gitt videre til profetens gamle, lojale følgesvenn, Reverend F.F. Bosworth. De mange skeptikerne ble frontet av en lokal baptistforkynner og frittalende kritiker av Guddommelig helbredelse. Informasjon om debatten ble lekket til avisen, som raskt trykket overskriften: *“Teologisk bust vil fyke klokken 7 i kveld i Sam Houston Coliseum.”*

Skeptikeren leide en profesjonell fotograf, Ted Kipperman fra Douglas Studios, for å dokumentere debatten. Den kvelden ble fotografiene tatt av broder Bosworth som stod rolig mens skeptikeren poserte i truende posisjoner; en gang med fingeren pekende rett i ansiktet på den ydmyke, gamle mannen.

Da debatten begynte, beviste broder Bosworth raskt sannheten om Guddommelig helbredelse med bibelske beviser, og så, for at det ikke skulle være noe spørsmål, ba han alle som hadde blitt helbredet fra sine sykdommer om å reise seg. Tusener reiste seg på sine føtter. Etter at de som hadde blitt helbredet satte seg, ba han alle de som hadde blitt helbredet ved Guddommelig helbredelse og som var lojale medlemmer av denne mannens denominasjon om å reise seg. Tre hundre kirkemedlemmer reiste seg med stolthet for å fremvise den nåde som Herren Jesus hadde vist dem.

Så kom utfordringen fra skeptikeren. "La denne Guddommelige helbrederen komme fram. La ham opptre." Broder Bosworth gjorde det klart at Jesus var den eneste Guddommelige Helbreder, men skeptikeren fortsatte sin tirade. Til slutt inviterte broder Bosworth broder Branham til plattformen. Han tok imot invitasjonen og ble møtt av støttende tilrop.

Profeten, fylt av den Hellige Ånd, gav følgende svar:

Jeg kan ikke helbrede noen. Dette vil jeg si. Da jeg ble født som en baby i staten Kentucky, i følge min egen kjære mor, og som har blitt stadfestet gjennom livet mitt, kom det et lys inn i rommet med den lille forsamlingen der, hvor det var, ikke noe gulv der, hadde ikke en gang et vindu, de hadde bare en liten slags ting som et vindu der, som en liten dør, og de skjøv den åpen rundt klokka fem om morgenen, og dette lyset svedde inn akkurat som dagen var i ferd med å gry. Siden den gangen, har Det vært med meg. Det er en Guds Engel. Han møtte meg i egen person

for noen få år siden. Ned gjennom livet mitt, har Han fortalt meg ting som har skjedd, og jeg har fortalt dem akkurat slik Han har fortalt meg. Og jeg utfordrer hvem som helst hvor som helst, til å gå til byen hvor jeg vokste opp, eller noe annet sted, at en uttalelse noen gang har blitt gjort i Herrens Navn, uten at det har gått i oppfyllelse helt nøyaktig slik det ble sagt at det ville.

Etter at han hadde sagt de ordene, falt den Hellige Ånd på plattformen, og den opprømte fotografen knipset et bilde. Broder Branham forlot plattformen med den enkle, men like fullt profetiske uttalelsen: *“Gud vil vitne. Jeg skal ikke si noe mer.”*

Herr Kippermans kollega gikk hurtig til verks med å fremkalle fotografiene til neste morgens nyheter. Han la merke til noe rart da han plukket det første fotografiet opp fra fremkallingsvæsken. I likhet med de fem neste fotografiene, var det tomt. Han holdt seg for brystet og falt fremover da han løftet det siste fotografiet opp av fremkallingsvæsken. Der, på det siste fotografiet, hvilte Ildstøtten i synlig form over hodet til Guds profet, William Marrion Branham.

Israels barn var vitner til at Ildstøtten ledet Moses, og folk i denne moderne tid har vært vitner til at den samme Ildstøtten har ledet en annen profet.

Fotografiet ble raskt overlevert til George J. Lacy, en profesjonell gransker av tvilsomme dokumenter for det amerikanske FBI, som med sin ekspertuttalelse erklærte bildet til å være autentisk. Det offisielle dokumentet utarbeidet av Lacy finner du på neste side.

Dette var lenge før man hadde datamaskiner eller digitale fotoapparater, og kunne ikke bli forklart ved andre metoder kjent for vitenskapen, annet enn at det var et faktisk Lys over William Branhams hode. I dag kan det samme fotografiet bli sett i det amerikanske nasjonalbiblioteket Library of Congress, i nasjonens hovedstad, Washington DC.

George J. Lacy
Etterforsker av Tvilsumme Dokumenter
Shell Building
Houston, Texas

29. januar, 1950

RAPPORT OG MENING

Re: Tvilsumt Negativ

Den 28. januar, 1950 etter ønske av Rev. Gordon Linsey, som representerte Rev. William Branham fra Jeffersonville, Indiana, mottok jeg fra Douglas Studios ved 1610 Rusk Avenue i denne byen, en 4x5 tommer eksponert og fremkalt fotografisk film. Denne filmen hevdes å ha blitt laget av Douglas Studios av Rev. William Branham i Sam Houston Coliseum i denne byen, under hans besøk her den siste delen av januar, 1950.

FORESPØRSEL

Rev. Lindsay forespurte om jeg kunne gjøre en vitenskapelig undersøkelse av nevnte negativ. Han ba om jeg kunne slå fast, hvis mulig, hvorvidt negativet etter min mening hadde blitt retusjert eller "forfalsket" på noe vis, i etterkant fremkallingen av filmen, som ville forårsaket streken av lys til å komme til syne i posisjon som en halo over hodet til Rev. Branham.

UNDERSØKELSE

En makroskopisk og mikroskopisk undersøkelse og studie ble gjort av hele overflaten på begge sider av filmen, som var en Eastman Kodak Safety Film. Begge sider av filmen ble undersøkt under filtrert ultrafiolett lys og infrarøde fotografier ble laget av filmen.

Den mikroskopiske undersøkelsen avslørte ikke under noen omstendighet retusjering av filmen på noe sted med noen av prosessene som brukes i kommersiell retusjering. Likeledes, avslørte ikke den makroskopiske undersøkelsen noen forstyrrelse av emulsjonen i eller omkring den omdiskuterte streken av lys.

Den ultrafiolette lysundersøkelsen åpenbarte ingen fremmed materie, eller resultatet av noen kjemisk reaksjon på noen av sidene av negativet, som kunne ha forårsaket streken av lys, i etterkant av fremkallingen av negativet.

Det infrarøde fotografiet avslørte heller ikke noe som kunne indikere at retusjering hadde blitt gjort på filmen.

Undersøkelsen avslørte heller ingen ting som kunne indikere at det omdiskuterte negativet var et sammensatt negativ eller dobbelt eksponert.

Det ble ikke funnet noe som kunne indikere at den omdiskuterte streken av lys hadde blitt laget under fremkallingsprosessen. Heller ikke ble det funnet noe som kunne indikere på at det ikke hadde blitt fremkalt etter vanlig og anerkjent prosedyre. Det ble ikke funnet noe i de komparative tetthetene av fremhevingene som ikke var i harmoni.

M E N I N G

Basert på undersøkelsen og studiet ovenfor er jeg av den definitive mening at negativet som ble innlevert til undersøkelse, ikke var retusjert og at det ei heller var et sammensatt eller et dobbelt eksponert negativ.

Videre, er jeg av den definitive mening at streken av lys som er synlig over hodet i en haloposisjon ble forårsaket av lys som traff negativet.

Avgitt med respekt,

GJL/II

MYSTERIENE ÅPENBART

Tidlig i broder Branhams tjeneste ble det klart at det denominelle systemet var bygget for å fremme religiøse organisasjoner, og ikke det sanne Evangeliet. Broder Branham trodde Bibelen ord for ord, og ville ikke gå på kompromiss, selv om det betydde å bli ekskludert av sine kolleger, venner eller familie.

Mens han fremdeles var medlem av Missionary Baptist Church, ble han bedt om å ordinere kvinnelige forkynnere. Men han kjente Skriften alt for godt. Første Timoteusbrev 2,12 sier klart og tydelig: *“Jeg tillater ikke en kvinne å undervise eller bestemme over mannen, hun skal være stille”*, og Første Korinterbrev 14,33-34 sier: *“Som i alle de helliges menigheter skal kvinnene tie når menigheten samles. Det er ikke tillatt for dem å tale...”* Dette hadde ingen ting med å være imot kvinner å gjøre, men i denne saken var Bibelen svart-hvitt. Når han ble gitt dette ultimatum, kunne han ikke gå på kompromiss, så han forlot menigheten.

Dette var ikke det eneste Skriftstedet som ble fullstendig oversett av denominasjonene. Herren åpenbarte sannheten om dåpen til broder Branham. Hvordan kunne Jesus befale: *“Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn”*, og likevel skjedde enhver dåp som er omtalt i Bibelen i Jesu Navn? Apostelen Peter befalte i Apostlenes gjerninger 2,38: ***Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi Navn.*** Skriftene er i fullkommen harmoni, men likevel måtte det en profet til for å åpenbare denne hemmeligheten: “Fader” er

ikke et navn, “Sønn” er ikke et navn, og “Hellig Ånd” er ikke et navn. Akkurat slik en mann er far til sine barn, sønn av sine foreldre og bror til sine søsken, og likevel er ikke navnet hans “far”, “sønn” eller “bror”. Far, Sønn og Hellig Ånd er titler på Navnet Jesus Kristus. Matteus 28,19 og Apostlenes gjerninger 2,38 kom fullkomment på linje.

Til og med den første synd i Edens Hage ble åpenbart, ikke det å spise en frukt, men noe mye mer syndig. Hvordan kunne det å spise litt frukt umiddelbart åpenbare for Adam og Eva at de var nakne? Det gir rett og slett ingen mening. Hva har et eple med nakenhet å gjøre? Guds profet åpenbarte denne hemmeligheten og gjorde det enkelt å forstå.

Hvem var englene som er omtalt i Åpenbaringsens kapittel 2 og 3? Navnene deres er kanskje kjent for deg.

Hvem er de mystiske hesterytterne i Åpenbaringen kapittel 6? De har en veldig viktig ting til felles.

Er USA nevnt i Åpenbaringsens bok?

Hvem er de 144 000 som ble frelst i kapittel 7?

Hvem er den store horen i kapittel 17? Hennes identitet og alle disse hemmelighetene ble åpenbart i Budskapet til denne mektige profet, sendt fra Gud.

Ikke bare fulgte talløse mirakler denne Guds mann, men mysteriene som hadde ligget skjult i Bibelen gjennom tidsaldrene ble også åpenbart i hans tjeneste. Det ble tydelig at denne profeten oppfylte flere Skriftsteder enn Malakias 4.

Åpenbaringen 10,7: “Men når den sjuende engelen lar sin røst lyde, i de dager skal Guds mysterium være fullført, slik han kunngjorde for sine tjenere profetene.”

En Røst roper ut til verden om å komme ut av denominasjonene og tilbake til Guds originale Ord. Hver og en av oss har samme anledning som Peter, Jakob og Johannes hadde. Vi har muligheten til å bli en av Guds utvalgte få som ikke ville bøye seg for de religiøse organisasjonene i tiden.

Den Hellige Skrift forteller om livet og gjerningene til menn som vandret med Gud og som var så salvet av Hans Ånd at de erklærte SÅ SIER HERREN, og deres ord ble stadfestet av ufeilbarlige tegn og under. De var Guds profeter, og Guds Røst til sin generasjon.

Er tiden annerledes nå enn da Jesus var her? Det var de religiøse lederne som korsfestet Ham. Disiplene var en ørliten minoritet midt i blant et digert religiøst system. De ble ekskludert, spottet og til slutt drept for å ta et standpunkt mot det etablerte denominelle systemet. Vi blir kanskje ikke drept for vår tro i dag, men vi blir sannelig forfulgt. Som fariseerne og saddukeerne, kan de ikke benekte miraklene som fulgte broder Branhams tjeneste, så de tyr til andre angrep. Du vil kanskje få høre at han var en falsk profet, en kultleder eller verre. I virkeligheten, var han en ydmyk Guds mann som stod fast imot den beinharde kontrollen som denominasjoner og kulter har over Guds folk. De angrep Jesus på samme måte da Han stod imot deres dogmer og tradisjoner.

Gud æret broder Branhams villighet til å tro hvert Ord i Bibelen, og Han bruker hans tjeneste til å lede millioner av sjeler til Jesus Kristus. I dag lyder den Syvende Engels Røst høyere enn Den noen gang har lydt. Omkring 2 millioner mennesker verden rundt tror broder Branhams Budskap. Dette er kanskje en bitteliten minoritet blant de to milliardene som bekjenner seg til Kristendommen, men når var Guds folk noen gang ikke en minoritet?

Vi har mer enn 1 200 innspilte taler med Røsten som var profetert til å komme i Åpenbaringen 10,7. Hver og en av disse talene avslører flere av Guds hemmeligheter. Denne Røsten er tilgjengelig for deg om du er villig til å høre Den.

VALGET ER DITT

Ikke for ett øyeblikk bringer jeg et budskap til folket for at de skal følge meg, eller melde seg inn i min menighet eller starte noe fellesskap eller organisasjon. Jeg har aldri gjort det og vil ikke gjøre det nå. Jeg har ingen interesse i de tingene, men jeg har en interesse i Guds ting og mennesker, og om jeg kan utrette kun én ting vil jeg være tilfreds. Den ene tingen er å se et sant åndelig fellesskap bli etablert mellom Gud og mennesker, hvor mennesker blir nye skapninger i Kristus, fylt med Hans Ånd og lever i følge Hans Ord. Jeg vil invitere, bønnfalle og formane alle om å høre Hans røst i denne tid, og overgi livene deres fullstendig til Ham, slik jeg selv i mitt eget hjerte stoler på at jeg har gitt mitt alt til Ham. Gud velsigne deg, og måtte Hans komme få ditt hjerte til å glede seg.

Rev. William Marrion Branham

HENVISNINGER

(JESUS KRISTUS ER GUD (GUDDOMMEN))

2 MOS 20,3	Du skal ikke ha andre guder enn meg.
JES 9,6	For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder. Han har fått navnet Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far, Fredsforste.
MATT 1,23	Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel– det betyr: Gud med oss.
JOH 1,1	I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.
JOH 1,14	Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.
JOH 4,24	Gud er ånd, og den som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet.
JOH 5,43	Jeg er kommet i min Fars navn, og dere tar ikke imot meg. Men om en annen kommer i sitt eget navn, så tar dere imot ham.
JOH 8,19	“Hvor er din far?” spurte de. Jesus svarte: “Dere kjenner verken meg eller min Far. Hadde dere kjent meg, hadde dere også kjent min Far.”
JOH 10,30	Jeg og Far er ett.
JOH 12,45	Og den som ser meg, ser ham som har sendt meg.
JOH 14,8-9	Da sier Filip: “Herre, vis oss Far, det er nok for oss.” Jesus svarer: “Kjenner du meg ikke, Filip, enda jeg har vært hos dere så lenge? Den som har sett meg, har sett Far. Hvordan kan du da si: ‘Vis oss Far’?”
JOH 20,28	“Min Herre og min Gud!” sa Tomas.
APG 2,36	Så skal hele Israels folk vite for visst: Denne Jesus som dere korsfestet, ham har Gud gjort til både Herre og Messias.”
APG 9,4-5	Han falt til jorden og hørte en stemme som sa: “Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?” “Hvem er du, Herre?” spurte Saul. Og svaret lød: “Jeg er Jesus, han som du forfølger.
EF 4,5	Én Herre, én tro, én dåp,
KOL 1,13-17	For han har fridd oss ut av mørkets makt og ført oss over i sin elskede Sønnns rike. I ham er vi kjøpt fri og har fått tilgivelse for syndene. Skapelse og forsoning ved Kristus Han er den usynlige Guds bilde, den førstefødte før alt det skapte. For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, troner og herskere, makter og åndskrefter – alt er skapt ved ham og til ham. Han er før alt, og i ham blir alt holdt sammen.

KOL 2,6-9	Dere har tatt imot Kristus Jesus som Herre. Lev da i ham, vær rotfestet i ham og bygd på ham! Hold fast ved den tro dere er opplært i, med overstrømmende takk til Gud! Pass på at ingen får fanget dere med visdomslære og tomt bedrag som stammer fra menneskelige overleveringer og grunnkreftene i verden og ikke fra Kristus. For i hans kropp bor hele guddomsfylden.
HEBR 13,8	Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.
1 JOH 5,7	For det er tre som vitner: Ånden, vannet og blodet, og disse tre samstemmer.
ÅP 1,8	Jeg er Alfa og Omega, sier Herren Gud, han som er og som var og som kommer, Den allmektige.

VANNDÅPEN

MATT 28,19	Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn:
MARK 16,16	Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli fordømt.
APG 2,38	Peter svarte dem: "Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere kan få tilgivelse for syndene, og dere skal få Den hellige ånds gave.
APG 4,12	Det finnes ikke frelse i noen annen, for under himmelen er det ikke gitt menneskene noe annet navn som vi kan bli frelst ved.
APG 8,12	Men da de fikk tiltro til Filip, som forkynte evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, lot de seg døpe, både menn og kvinner.
APG 19,3-5	"Hva slags dåp er dere døpt med da?" spurte han. "Johannes-dåpen", svarte de. Da sa Paulus: "Johannes døpte med en dåp til omvendelse. Han sa til folket at de skulle tro på ham som kom etter ham, det er Jesus." Etter å ha hørt dette lot de seg døpe til Herren Jesu navn.
EF 4,5	Én Herre, én tro, én dåp,
KOL 3:17	Og la alt dere sier og gjør, skje i Herren Jesu navn, med takk til Gud, vår Far, ved ham.

HENVISNINGER

PROFETER

4 MOS 12,6	Så sa Herren: Hør mine ord! Er det en profet hos dere? I syn gir jeg meg til kjenne for ham, i drømmer taler jeg til ham.
5 MOS 18,21-22	Det kan hende at du sier i ditt hjerte: "Hvordan vet vi at et ord ikke kommer fra Herren?" Hvis profeten taler i Herrens navn, men det han forkynner, ikke skjer og ordet ikke går i oppfyllelse, da er dette et ord som ikke kommer fra Herren. Profeten har talt det egenrådlig. Du skal ikke være redd for ham!
1 KRØN 16,20-22	De vandret fra folk til folk, fra det ene riket til det andre. Men han lot ingen få undertrykke dem, han refset konger for deres skyld: "Rør ikke dem som jeg har salvet, gjør ikke ondt mot mine profeter!"
SAL 105,12-15	Der var de en liten flokk, få og fremmede. De vandret fra folk til folk, fra det ene riket til det andre. Men han lot ingen få undertrykke dem, han refset konger for deres skyld: "Rør ikke dem som jeg har salvet, gjør ikke ondt mot mine profeter!"
AM 3,7	Nei, Herren Gud gjør ikke noe uten å åpenbare sitt skjulte råd for sine tjenere profetene.
MAL 4,5	Se, jeg sender profeten Elia til dere før Herrens dag kommer, den store og skremmende.
LUK 1,70	Slik han lovet fra gammel tid ved munnen til sine hellige profeter:
LUK 24,25	Da sa han til dem: "Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt det profetene har sagt!"
APG. 7,52	Har det noen gang vært en profet som fedrene deres ikke forfulgte? De drepte dem som på forhånd forkynte at Den rettferdige skulle komme. Og nå har dere forrådt og myrdet ham,
APG. 24,14	Men én ting tilstår jeg: Jeg dyrker fedrenes Gud ved å følge Veien, som de kaller en sektlære. For jeg tror alt som er skrevet i loven og profetene,
EF 2,20	Dere er bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, med Kristus Jesus selv som hjørnesteinen.
HEBR 1,1-2	Mange ganger og på mange måter har Gud i tidligere tider talt til fedrene gjennom profetene. Men nå, i disse siste dager, har han talt til oss gjennom Sønnen. Ham har Gud innsatt som arving over alle ting, for ved ham skapte han verden.

MIRAKLER/GUDDOMMELIG HELBREDELSE

5 MOS 26,8	Og Herren førte oss ut av Egypt med sterk hånd, utstrakt arm og skremmende kraft, med tegn og under.
DOM 6,13	Gideon svarte ham: "Hør på meg, herre! Hvis Herren er med oss, hvorfor har da alt dette hendt oss? Hvor blir det av alle hans under, de som fedrene våre fortalte oss om? De sa at det var Herren som brakte oss opp fra Egypt. Men nå har Herren forlatt oss og gitt oss i hendene på midjanittene."
SAL 103,3	Han tilgir all din skyld og leger alle dine sykdommer.
JES 53,5	Men han ble såret for våre lovbrudd, knust for våre synder. Straffen lå på ham, vi fikk fred, ved hans sår ble vi helbredet.
DAN 11,32	Dem som synder mot pakten, lokker han til frafall med glatte ord. Men det folket som kjenner sin Gud, skal stå fast, også i handling.
MARK 16,17-18	Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale nye tungemål, og de skal ta slanger i hendene. Om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem, og når de legger hendene på syke, skal de bli friske."
JOH 14,12	Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tror på meg, skal også gjøre de gjerningene jeg gjør, ja, enda større gjerninger, for jeg går til Far.
APG. 19,12	Det hendte til og med at folk tok tørklær og arbeidstøy som han hadde hatt på seg, og la på de syke. Da slapp sykdommen taket, og de onde åndene fór ut av dem.
1 TESS 1,5	For da vårt evangelium kom til dere, skjedde det ikke bare med ord, men også med kraft, ved Den hellige ånd og med full overbevisning. Dere vet selv hva vi gjorde hos dere; vi tenkte bare på dere.
JAK 2,18	Kanskje vil noen si: "Du har tro, jeg har gjerninger." Vis meg din tro uten gjerninger, så vil jeg ut fra gjerningene vise deg min tro.
JAK 2,20	Du tankeløse menneske, vil du ikke innse at tro uten gjerninger er til ingen nytte?
JAK 5,14-15	Er noen blant dere syke? Han skal kalle til seg menighetens eldste, og de skal be over ham og salve ham med olje i Herrens navn. Da skal troens bønn redde den syke, og Herren skal reise ham opp. Har han gjort synder, skal han få dem tilgitt.
JAK 5,16	Bekjenn da syndene for hverandre og be for hverandre, så dere kan bli helbredet. Et rettfærdig menneskes bønn er virksom og utretter mye.
1 PET 2,24	På sin egen kropp bar han våre synder opp på treet, så vi skulle dø bort fra syndene og leve for rettfærdigheten. Ved hans sår ble dere helbredet.

HENVISNINGER

(ELIAS ÅND)

2 KONG 2,15	Profetdisiplene fra Jeriko som sto midt imot ham, så dette og sa: "Elias ånd hviler over Elisja." Og de kom imot ham og kastet seg til jorden for ham.
JES 40,3-4	En røst roper: Rydd Herrens vei i ørkenen, jevn ut en vei i ødemarken for vår Gud! Hver dal skal heves, hvert fjell og hver haug skal senkes. Bakket land skal bli til slette og kollene til flat mark.
MAL 3,1	Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei for meg. Brått kommer han til sitt tempel, Herren som dere søker, og paktens budbærer, han som dere lengter etter, se, han kommer, sier Herren over hærskaene.
MAL 4,5-6	Se, jeg sender profeten Elia til dere før Herrens dag kommer, den store og skremmende. Han skal vende fedrenes hjerter til barna og barnas hjerter til fedrene, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.
MATT 11,10 (Mark 1,2 og Luk 7,27)	Det er om ham det står skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg.
MATT 11,14	Og om dere vil ta imot det: Han er den Elia som skulle komme.
MATT 17,11-12	Han svarte: "Elia skal nok komme og sette alt i rette stand. Ja, jeg sier dere: Elia er allerede kommet, og de ville ikke vite av ham, men gjorde med ham som de ville. På samme måte skal de også la Menneskesønnen lide."
LUK 1,17	Han skal gå i forveien for Herren med samme ånd og kraft som Elia, for å vende fedrenes hjerter til barna og gi ulydige det sinn som rettferdige har, for å gjøre i stand for Herren et vel forberedt folk."
LUK 3,4 (Matt 3,3 og Mark 1,3 og Joh 1,23)	Som det står skrevet i boken med profeten Jesajas ord: En røst roper i ødemarken: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette!

For mer informasjon om tjenesten til Rev.
William Marrion Branham og hvordan du kan
få tak i talene hans, vennligst kontakt:

www.budskapet.net

eller

Voice Of God Recordings Inc.

Finland Office

PL 1, 02761

Espoo, Finland

358-9-855 8509

www.branham.org

www.budskapet.net

NORWEGIAN
